

Budapest felszabadulásának évfordulóján Koszorúzási ünnepek

Budapest felszabadulásának 38. évfordulója alkalmából szombaton koszorúzási ünnepeket tartottak a gellérthegyi Felszabadulási Emlékműnél.

A magyar és a szovjet himnusz hangjai után az emlékművön a tisztelet és a hála koszorúját elsőként Maróthy László, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a budapesti pártbizottság első titkára és Somogyi Sándor, a budapesti pártbizottság titkára helyezte el. A Fővárosi Tanács nevében Szépvölgyi Zoltán tanácselnök helyezte el a kegyelet koszorúját.

A Szovjetunió magyarországi nagykövetsége nevében Vlagyimir Nyikolajevics Bazovszkij, a Szovjetunió budapesti nagykövete, Anatolij Alekszandrovics Popov vezérőrnagy, katonai és légügyi attasé és Bajkal Mavletovics Gabitov, a nagykövetség tanácsosa; az ideiglenesen hazánkban állomásozó szovjet déli hadsereg-csoport katonai tanácsa nevében Konsztantyin Alek-szejevics Kocsetov vezérőrnagy és Nyikolaj Dimitrije-vics Sevkun altábornagy; a Budapest nevét viselő szovjet katonai egység nevében Valentijn Danyilovics Boriszkin ezredes és Vjacseszláv Boriszovics Zverev alezredes helyezte el koszorút.

A budapesti fegyveres erők és testületek nevében Farkas Mihály vezérőrnagy, helyőrségparancsnok, Vincze Lukács rendőr vezérőrnagy, Budapest főkapitánya és Kelemen Győző, a munkás-őrség budapesti parancsnoka; a budapesti társadalmi és tömegszervezetek nevében Bostai Károlyné, a Hazafias Népfront budapesti bizottságának vezető titkára, Kovács Károly, a szakszervezetek budapesti ta-

nácsának vezető titkára, Tarcsi Gyula, a Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség budapesti bizottságának első titkára, Kacsó Ferenc, a Magyar Honvédelmi Szövetség budapesti vezetőségének titkára koszorúzott.

A Magyar Ellenállók, Antifasiszták Szövetsége és a Budapest felszabadításában részt vett harcok nevében Padányi Mihály elnök és Nagy József, az országos bizottság tagja helyezte el koszorút.

Az ünnepség az Internacionálé hangjaival ért véget.

A Hazafias Népfront I. kerületi bizottsága, a Magyar Ellenállók, Antifasiszták Szövetsége szombaton koszorúzási ünnepeket rendezett a budai önkéntes ered Vérmazón levő emlékművénél.

Bővíthetők a kapcsolatok Szabadkán tárgyalt a két testvérváros küldöttsége

A szabadkai 7 NAP munkatársától:

A hír a következő: Szabadkán járt a múlt héten Szeged küldöttsége. Vezette Papp Gyula tanácselnök, tagja volt Réti Csabáné dr. kereskedelmi osztályvezető és Nagy László színházigazgató. A szabadkai küldöttséget Stjepan Milasin, a küldött-testület elnöke vezette, tagja volt Djordje Krpez alelnök, a társult munka tanácsának elnöke, Ivan Richter titkár, Ivanics Tibor, a végrehajtó tanács elnöke, Milica Tomić és Petković Zoltán tanácsag.

Szeged város küldöttsége megtekintette a November 29-e Húsvyárat, a Városi Múzeumot, a közművesítési munkaszervezetet. A küldöttséget fogadta Mészáros János, Vajdaság Kommunista Szövetsége központi választmányának elnöke.

A háromnapos program végén a két küldöttség sajtótájékoztatót tartott, majd a két küldöttség sajtótájékoztatót tartott, majd a két küldöttség sajtótájékoztatót tartott.

Szabadka és Szeged testvérvárosi kapcsolata immár több mint két évtizedre tekint vissza. Ha az együttműködés vonala nem is töretlen, ha jelentkeztek is megtorpanások vagy visszaesések, az kétségtelen, hogy állandóan fölfelé ivelt. Kezdődtek a küldött-testületi, illetve a tanácsai, meg a pártközi találkozók, megbeszélésekkel, kiterjedtek a társadalmi-politikai, majd a munkaszervezetekre is, hogy azután igazi értelmüket és demokratikus szélességüket a dolgozók és a polgárok együttműködésével nyerjék el a gazdasági és a politikai élet, illetve a társadalmi szolgálatok területén. Nincs ma már jelentősebb társadalmi-politikai vagy munkaszervezet a két város területén, amely a határ másik oldalán levő testvérszervezetével ne tartana fenn jó, vagy szoros kapcsolatot, amely időként ne látogatná meg egymást, ne cserélne ki tapasztalatait a mindennapi és a távlatokat érintő tevékenységéről.

A két küldöttségnek főadata volt konkrét kérdésekről beszélgetni, tárgyalni, ám az nem, hogy konkrét megállapodásokat is kössön. Mégsem voltak ezek fölösleges beszélgetések, mert ki-ki a maga körében informálja ezokról az országos és munkaszervezeti felelős testületeket, amelyek hatáskörébe tartozik a megállapodások megkötése. Ebben a dologban pedig a két küldöttség úgy ítélte meg, van bőven tennivaló. Mindkét ország és város gazdasági gondokkal, bajokkal küszködik, mindkettőnek komoly célja a rendelkezés-

re álló termelési és más kapacitásainak kihasználása, s azoknak a módoknak, lehetőségeknek fölkeresése, hogy ezt, egymás kisegítésével, a kölcsönös haszon elve alapján megvalósítsák.

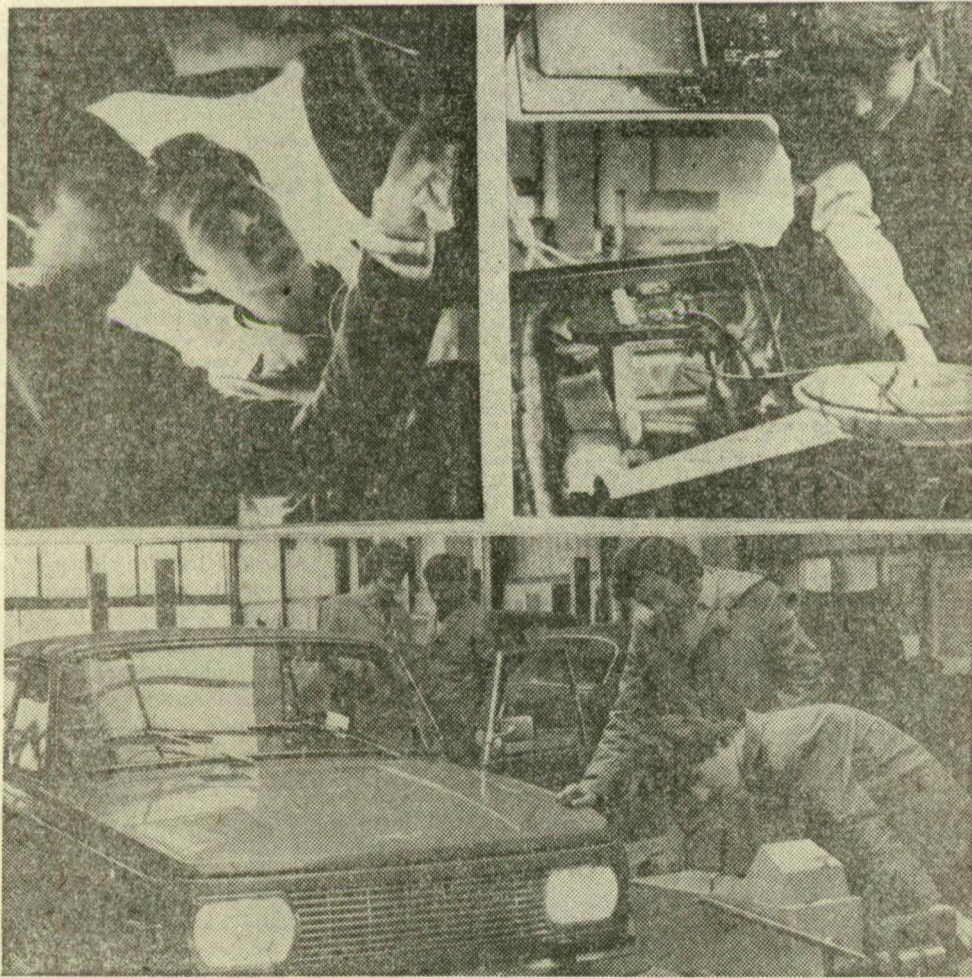
A küldöttségek megállapították, hogy ennek kerete a kishatárforgalomban tavaly 16 millió dollár volt, az idén 20 millió dollár lesz (csak Szabadka és Szeged viszonylatában 7,5, illetve tízmillió dollár), földadat tehát a keretek további szélesítése. Annál is inkább, mert erre nemcsak a nyersanyag- és a félkészárú, illetve a szolgáltatások cseréjében vannak óriási lehetőségek, hanem mindenekelőtt a közös gyártásban és a kész cikkek együttes értékesítésében a harmadik piacokon.

A két város gazdasági szervezetei, a kishatárforgalom keretében több előszerződést kötöttek, mint eddig bármikor. A siker érdekében rendkívül fontos, hogy

igazán jó tartalma legyen a szakemberek Pannónia vásár idejére tervezett tanácskozási ünnepség, amelynek keretében a két város 60-60 gazdasági vezetője ül majd asztalhoz.

A művelődési kapcsolatok immár hagyományosan jónak. Hosszú lenne a lista, ha ezeket ismertetni kívánánk. A sportban azonban szinte semmilyen jelentőséggel bíró együttműködés nem mutatható. Itt tehát van tennivaló. Annál is inkább, mert Szeged nagyszerű lehetőségeket teremtett objektumaival a vízi sportok és a termálvizes gyógyüdülés kifejlesztésére. Szabadka pedig e tekintetben csak az első és igen bizonytalan lépéseket teszi meg. Ha a jelenleg érvényben levő adminisztratív korlátozások megszűnnek, minden bizonytalanság nélkül az együttműködés ezeken a területeken is.

Brenner János

Somogyi Károlyné felvétel

Reklámnak sem rossz a XI. Autójavító Vállalat Sárosi utcai szervizében dolgozó KISZ-eseknek főfeladata, hogy egy-egy szabad szombaton ingyen végzik el az autók biztonságtechnikai átvizsgálását. Kettős oka van vállalatuknak: a rejtett hibák fölismerésével csökkenteni a műszaki hibákat és baleseteket, ezenkívül megismertetni munkájukat az autósokkal, hisz en új helyen új gárda dolgozik, keressék fel őket máskor is. Képeink tegnap délelőtt készülték az első ilyen akciónál: a futómű ellenőrzését Sódar László és Illés Tibor, a gyújtásbeállítást Mosoni Attila, a fényszóró-beállítást pedig Koltai Gábor végzi.

Lechner Lajos emlékezete

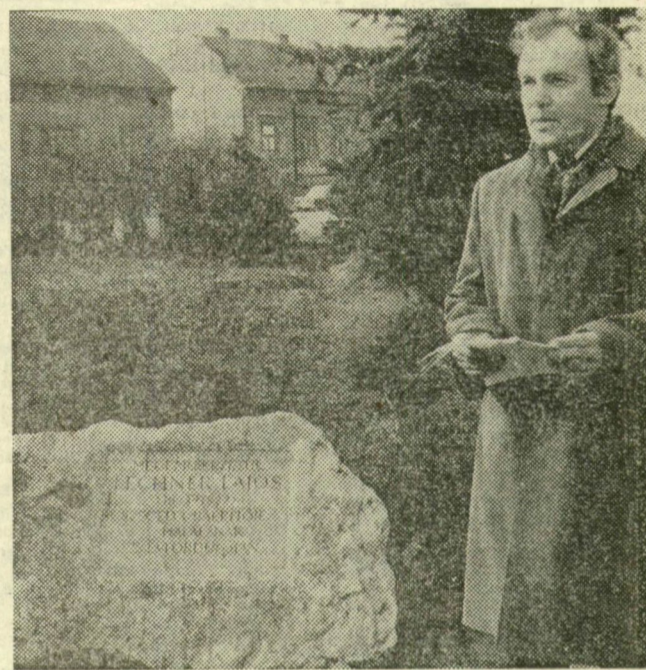
Százötven esztendővel ezelőtt született Lechner Lajos, akinek nevéhez fűződik Szeged újjáépítése a pusztító, 1879-es nagy árvíz után. Az évforduló alkalmából a róla elnevezett téren álló emlékműnél ünnepséget rendezett tegnap szombaton délelben az MTESZ megyei szervezete, az Építőipari Tudományos Egyesület megyei csoportja és a Magyar Építőművészek Szövetsége szegedi csoportja.

Dr. Bányai Jenőnek, az MTESZ megyei szervezete alelnökének megnyitóját követően Takács Máté, Szeged város főépítésze emlékezett a város újjáépítőjére. Többek között elmondotta hogy Lechner Lajos vízépítő mérnök létere a kor színvonalán álló középületeket, lakóházakat parkokat tervezett, városrendezési-szabályozási terveket készített. Nyertes pályaművei az új technikai megoldások iránti lelkesedésén túl a hazai adottságok alapos ismeretét is bizonyítják.

Humánus szemléletét igazolja, hogy a közösségi érdekek, a város egészségének képviselője mellett az egyes emberek igényeit is megfelelően tisztelte. Szeged újjáépítési tervében a telkek újracsatolásakor például akinek korábban saroktelke volt, annak az új utcaszervezetben is illett biztosított, hiszen egy iparos, vagy kereskedő számára ez az elhelyezkedés létkérdésnek számított.

Az újjáépítéshez készített ajánlatai a különböző városrészekben kialakult hagyományok ismeretéről és továbbfejlesztéséről tanuskodnak: másfajta épületeket javasol Alsóváros földművelő, és Felsőváros iparos-hajós-kereskedő lakói számára, nemcsak alaprajzi elrendezésben, de még olyan részletekben is, mint például a nap sugaras-örömdísz.

Nyilvánvaló, hogy alkotói módszerének is köszönhető a város újjáépítésének nagyszabású, abban a korban szokatlan körutas-sugarutas terve, mely egyöntetű elismerést váltott ki mind a város lakói között, mind a hazai és nemzetközi szakmai körökben. Fölvethető a mindekor aktuális kérdés: a Lechner Lajos által öröksé-

Takács Máté emlékezik Szeged újjáépítőjére

gül hagyott új, de számunkra mégis történeti városrészeket miképpen tud igazolni a kor igényeihez? Egyetlen válasz az, hogy Szeged város szerkezete az elmúlt száz év során lakói jogos elvárásainak mindenkor megfelelt. Nyilvánvaló, Lechner a motorizáció ilyen mértékű fejlődésével nem számolhatott, mégsem volt szükséges mind ez ideig erőszakos szerkezetmódosításra, s a közelmúltban a Belváros rendezési koncepciója rögzítette, hogy a Nagykörút és a Tisza közötti területen az útfelületek tovább nem növelhetők. A második Tisza-híd — noha Lechner akkor ezt nem tartotta szükségesnek — jól fejlesztette

tovább a gyűrűs-sugaras útrendszert. A sugárirányú utaknak köszönhetjük, hogy az új lakótelepek a városközpontoz igen jól csatlakoznak, és a harmadik körút megteremtí egymással, a Tiszával és az ipari területekkel való kapcsolatukat is. Megállapíthatjuk tehát, hogy Lechner Lajos örökségét és a város lakosságát szolgálja minden olyan törekvés, mely számunkra a történelmi szerkezet és a városkép megőrzését segíti — fejezte be emlékbeszédét Takács Máté. Ezt követően az MTESZ Csongrád megyei szervezete és a CSOMITERV Lechner Lajos szocialista brigádia koszorút helyezte el az emlékművön.

Lapozgatunk

Népművelők keseregnek, hogy nem olvasunk eleget a hétvégeken, inkább az előadójára szertű hűs évszázadban dolgozók 60 százaléka egyetlen percet se töltött olvasással. Most pedig 72 százalék nem ves kezébe könyvet. Amellett, hogy az ilyen kategórikus kijelentés igazsága százszor is megkérdőjelezhető (ki és hogyan tudja megállapítani, valójában elolvastam-e a családregényt avagy napsütés be nem köszön az ablakon. Ilyenkor sunyítva veszek búcsút Galsworthy regényének alpjaitól és a fagyosabb napokra tartalékolom. Indulást vetni a salátát, metszeni a fákat!

Rám piríthatna bárki, hogy tollforgató létemre muszáj nekem beneveznem a házi zöldborsó-termesztők népes családjába, ahelyett, hogy inkább a heverőn elnyúlva lapozgatnám a könyveket. Ennek kényeszerű okai közül az egyik, hogy az éhesszájú család nem éri be köznapi se az öreg Forsyte és Platon kapcsolatának elemzésével, a másik az örökölt agrárhajlam: dologidőben nem illik olvasni!

Mindeh a mezőgazdasági könyvhónap kapcsán jutott eszembe, amikor is száznál több új szakkönyvet ajánl a könyvkiadó. Lapozgatva a nutriaternyésztést és az orchideákat, broméliákat ajánló írások között valamelyik sajtótájékoztatóról „beugrik” emlékezetembe a megállapítás, hogy a mai gazdálkodók elszomorítóan keveset olvasnak.

Régi rossz beidegződés talán, hogy mindig a földdel bántó embert biztatják a szellemi táplálék fölvetésére, s az élclapok se fukarkodnak a könyvet ki-lóra vásárló vagy a padkán kalendáriumot lapozgató

gazda figurázásával. Az említett sajtótájékoztató előadójára szertű hűs évszázadban dolgozók 60 százaléka egyetlen percet se töltött olvasással. Most pedig 72 százalék nem ves kezébe könyvet. Amellett, hogy az ilyen kategórikus kijelentés igazsága százszor is megkérdőjelezhető (ki és hogyan tudja megállapítani, valójában elolvastam-e a családregényt avagy napsütés be nem köszön az ablakon. Ilyenkor sunyítva veszek búcsút Galsworthy regényének alpjaitól és a fagyosabb napokra tartalékolom. Indulást vetni a salátát, metszeni a fákat!

Mégpedig azért, mert a könnyen olvasható jó szakkönyvek ma már nélkülözhetetlenek a gazdálkodáshoz. A megduzzadt információáradatban a mezőgazdász gyakran nyúl a hű segítőjéhez, a polcra tett vagy az asztalfiába sülyesztett könyvhöz. Az élelme-szebbjei már régen rájöttek, hogy azt fölösleges felfedezni, amit mások már kitaláltak.

Igyekszik a gazdálkodók igényéhez alkalmazkodni a könyvkiadók. Nemcsak ilyenkor a kicsit látványosabb, hangosabb februári könyvhónapi hírveréssel, hanem egész évben. Talán ennek egyik szépen mutató hajtása az is, hogy a mezőgazdasági termelés az elmúlt két évtized alatt megkétszereződött. A bő termést adó asztalsíma búzatábla, vagy a gyümölcsökkel gyönyörűre rakodott faágak már szinte el sem képzelhetők a talajművelés, a permetezés vagy a mukaszervezés szakkönyveivel nélkül. Manapság sehol sem tagadható, hogy aki a szakkönyvet is lapozgatja, jobban gazdálkodik. Szerencsénkre van is miből. Az idei könyvhónap kiadói termésé több mint 600 ezer példány.

Kalendárium nélkül. Majoros Tibor